

سیتالوپرام

(به صورت هیدروبروماید)

قرص روکش دار خطدار ۲۰ و ۴۰ میلی گرم

قبل از شروع مصرف دارو مطالب برگه راهنما را به دقت مطالعه کنید. این دارو فقط برای شرایط فعلی شما تجویز شده است؛ بنابراین از مصرف آن در موارد مشابه یا توصیه به دیگران جدا خودداری فرمایید. در صورت نیاز به اطلاعات بیشتر، لطفاً با پزشک معالج و یا داروساز خود تماس حاصل فرمایید. در صورت تشدید عوارض جانبی و یا داشتن هرگونه عارضه جانبی که در این برگه راهنما ذکر نشده است، لطفاً با پزشک یا داروساز خود مشورت کنید.

۱. سیتالوپرام چیست و برای چه مواردی مصرف می شود؟

سیتالوپرام از دسته داروهای مهارکننده‌ی انتخابی بازجذب سروتونین (SSRIs) می باشد و به گروهی از داروها تعلق دارد که تحت عنوان ضدافسردگی شناخته می شوند. این دارو به اصلاح تعادل برخی مواد شیمیایی خاص در مغز کمک می کند.

موارد مصرف سیتالوپرام:

- اختلالات افسردگی و کمک به پیشگیری از بازگشت علائم در زمان بهبود
- درمان بلند مدت برای پیشگیری از دوره های جدید افسردگی در زمانی که افسردگی راجعه داشته باشید.
- اختلالات هراس از جمله ترس از فضاهای باز (آگورافوبیا) یا ازدحام جمعیت

۲. اطلاعاتی که لازم است قبل از شروع مصرف سیتالوپرام بدانید:

- در صورت وجود موارد زیر سیتالوپرام را مصرف نکنید:
- در کودکان و نوجوانان کمتر از ۱۸ سال استفاده نشود.
- حساسیت به سیتالوپرام و یا سایر ترکیبات به کار رفته در فرآورده.
- مصرف داروهای مهارکننده‌ی مونوآمین اکسیداز در حال حاضر. این داروها عبارتند از: فنلزین، ایپرونیاژید، ایزوکربوکسازید، نیالامید، ترانیل سیپرومین، سلژیلین، موکلوبماید و لینزولید. همچنین اگر مصرف یکی از داروهای فنلزین، ایپرونیاژید، ایزوکربوکسازید، نیالامید و ترانیل سیپرومین را تمام کرده اید، باید از آخرین نوبت مصرف آن ها تا شروع مصرف سیتالوپرام دو هفته فاصله بگذارید.
- در صورتی که موکلوبماید مصرف می کنید، باید از آخرین نوبت مصرف آن تا شروع مصرف سیتالوپرام یک روز فاصله بگذارید.
- در صورتی که سیتالوپرام مصرف می کنید، باید از آخرین نوبت مصرف آن تا شروع داروهای مهارکننده مونو آمین اکسیداز یک هفته زمان قرار دهید.
- ابتلا یا سابقه ابتلا به اختلال ضربان قلب نامنظم (این اختلال در نوار قلب خودش را نشان می دهد).
- مصرف دارو برای بهبود مشکلات ریتم قلبی و یا دارویی که می تواند ریتم قلب

را تحت تأثیر قرار دهند.

- داروی گیاهی علف جای استفاده می‌کنید.

هشدارها و موارد احتیاط

قبل از مصرف سیتالوپرام، در صورت سابقه ابتلا یا ابتلا به موارد زیر به پزشک یا داروساز اطلاع دهید:

- در صورتی که از این دارو برای اختلال هراس مصرف می‌کنید، ممکن است لازم باشد با دوز کمتر شروع کنید.

- مشکلات چشمی مانند انواع خاصی از گلوکوم یا سابقه ابتلا به آب سیاه دارید.

- بیماری کبدی یا کلیوی

- ابتلا به دیابت؛ احتمال تغییر در کنترل قند خون. ممکن است نیاز به تنظیم مقدار مصرف داروهای کاهنده قند خون و یا انسولین باشد.

- سابقه یا ابتلا به صرع یا تشنج.

- سابقه یا ابتلا به اختلالات خونریزی (از جمله خونریزی معده یا روده) یا مصرف داروهای رقیق کننده خون

- اختلال مانیا (شیدایی/سرخوشی) یا حملات هراسی

- در صورت باردار بودن

- سطح پایین سدیم خون

- درمان با ضربه‌ی الکتریکی تشنج آور (ECT)

- سابقه یا ابتلا به اختلال قلبی و یا حمله اخیر قلبی

- پایین بودن ضربان قلب در حالت استراحت و یا از دست دادن الکترولیت‌های بدن در اثر اسهال شدید طولانی و استفراغ یا استفاده از دیورتیک‌ها (داروهای مدر)

- تجربه ضربان قلب نامنظم و یا سریع، از حال رفتن، افتادن یا سرگیجه در هنگام ایستادن که می‌تواند نمایانگر عملکرد غیرطبیعی ضربان قلب باشد.
توجه:

- بعضی افراد با سابقه‌ی بیماری افسردگی همراه با مانیا، ممکن است وارد فاز مانیا شوند. نشانه‌های آن عبارتند از تغییر ایده‌ها به طور ناگهانی و غیرمعمول، خوشحالی بی‌دلیل و فعالیت‌های فیزیکی شدید. در صورت بروز این نشانه‌ها با پزشک خود مشورت کنید.

- بروز نشانه‌هایی از جمله بی‌قراری یا سختی ثابت نشستن و در یک حالت ماندن، می‌تواند طی هفته‌های اول درمان با سیتالوپرام رخ دهد. در صورت بروز این نشانه‌ها به پزشک خود اطلاع دهید.

- در صورت بروز عوارضی از جمله کاهش میل جنسی یا هرگونه اختلال در عملکرد جنسی به پزشک خود اطلاع دهید. در بعضی موارد، این عوارض بعد از توقف درمان هم ممکن است ادامه پیدا کند.

- توضیحاتی درباره‌ی دارویی که مصرف می‌کنید: سیتالوپرام هم مانند سایر داروهایی که برای افسردگی و موارد دیگر مصرف می‌شوند، به صورت فوری اثرات بهبودی خود را نشان نمی‌دهد. بعد از شروع درمان با سیتالوپرام چند هفته طول می‌کشد تا بهبودی را تجربه کنید.

در شروع درمان با سیتالوپرام، ممکن است بعضی از افراد اضطراب‌شان تشدید شود، که این حالت با ادامه‌ی درمان بهبود می‌یابد. بنابراین توصیه می‌شود درمان را مطابق دستور پزشک ادامه دهید؛ از توقف یا تغییر در مقدار مصرف دارو، بدون مشورت با پزشک یا داروساز، بپرهیزید.

- افکار خودکشی و یا بدتر شدن افسردگی و یا اختلالات اضطرابی (به خصوص در صورت ابتلا به افکار قبلی خودکشی و یا آسیب به خود، در افراد زیر ۲۵ سال مبتلا به اختلالات اعصاب و روان که با یک داروی ضدافسردگی درمان شده‌اند). می‌توانید یکی از بستگان و یا دوستان خود را مطلع سازید که در صورت تشدید افسردگی و اضطراب و تغییر رفتار با پزشک معالجتان تماس حاصل نماید یا به بیمارستان مراجعه کنید. اگرچه سیتالوپرام به صورت معمول در افراد زیر ۱۸ سال مورد استفاده قرار نمی‌گیرد، ولی خطر ابتلا به عوارضی نظیر تلاش برای آسیب به خود، پرخاشگری، سرکشی و عصبانیت در اثر مصرف این داروها بیشتر می‌باشد.

- ترکیبی از علائم مانند احساس بی‌قراری، لرزش همراه با انقباض مختصر و غیر ارادی عضله، از جمله عضلات کنترل کننده حرکت چشم (میوکلونوس)، توهم، کما، تعریق بیش از حد، افزایش رفلکس، افزایش تنش عضلانی و افزایش دمای بدن (هیپرترمی) ممکن است نشان دهنده ایجاد یک وضعیت شدید به نام سندرم سروتونین باشد. در صورت بروز این علائم باید فوراً به پزشک خود اطلاع دهید.

- قبل از قطع مصرف سیتالوپرام با پزشک خود صحبت کنید. اگر مصرف آن را به طور ناگهانی قطع کنید یا یک نوبت را فراموش کنید، ممکن است عوارض ناخواسته‌ای داشته باشید.

- اگر باردار هستید یا قصد بارداری دارید، قبل از مصرف سیتالوپرام با پزشک خود مشورت کنید.

مصرف سیتالوپرام همراه با سایر داروها:

از داروهای نسخه‌ای، بدون نسخه، مکمل‌ها و ترکیبات گیاهی که در حال حاضر و یا اخیراً مصرف کرده‌اید، لیستی تهیه کنید و به پزشک یا داروساز خود اطلاع دهید. سیتالوپرام و داروهای دیگر ممکن است اثربخشی یکدیگر را تحت تأثیر قرار دهند برای مثال:

مصرف داروهای موثر بر ریتم قلب تأثیر بگذارد، به عنوان مثال داروهای ضد آریتمی کلاس Ia و III

داروهای ضد روان‌پریشی (به عنوان مثال مشتقات فنوتیازین، پیموزاید، هالوپریدول) داروهای ضد افسردگی سه حلقه‌ای

برخی از آنتی‌بیوتیک‌ها (به عنوان مثال اسپارفلوکساسین، موکسی‌فلوکساسین، اریتروماisin، پنتامیدین، درمان ضد مالاریا به ویژه هالوفانتین)

آنتی هیستامین‌های خاص (آستemizol، میزولاستین)

در صورت مصرف هر یک از موارد زیر به پزشک خود اطلاع دهید:

- سایر داروهای ضد افسردگی (SSRI) ها، داروهای ضد افسردگی سه حلقه‌ای، مانند کلومیپرامین، نورتریپتیلین، ایمی‌پرامین و دزپیرامین و داروهای حاوی بوپروپیون، اکسی‌تریپتان، تریپتوفان، ترامادول و بوپرنورفین. این موارد می‌تواند منجر به سندرم سروتونین شود.

- برخی از داروها برای بیماری‌های روانی (مانند پرفنازین، ریسپریدون و لیتوم)

- داروهای ضد صرع (مانند فنی‌توئین، سدیم والپروات، فنوباریتال و کاربامازپین)

- مسکن‌های حاوی اسید استیل سالیسیلیک (مانند آسپرین) یا ضدالتهاب غیر استروئیدی (NSAID) مانند ایبوپروفن

- داروهای میگرن مانند سوماتریتان (تریپتان)، ترامادول (ضد درد قوی)، اکسی‌تریپتان و تریپتوفان (موادی که ممکن است بر سطح سروتونین در مغز تأثیر بگذارد) و بوپرنورفین. این موارد ممکن است باعث سندرم سروتونین شود.

- محصولات گیاهی حاوی خار مریم

- داروهای ضد درد مانند ترامادول

- داروهایی که بر پلاکت‌های خون تأثیر می‌گذارند (مانند داروهای ضد انعقاد، داروهای ضدالتهابی غیر استروئیدی (NSAIDs) مانند ایبوپروفن و دیکلوفناک و برخی داروهای ضد روان‌پریشی و ضد افسردگی‌های سه حلقه‌ای).

- متوپرولول، یک مسدودکننده بتا که برای درمان میگرن، برخی بیماری‌های قلبی و فشار خون بالا استفاده می‌شود.

- داروهای مرحله اولیه بیماری پارکینسون مانند سلزیلین

- لیتیم و تریپتوفان

- سایمتیدین، لانسوپرازول و امیزول، فلوکونازول، فلووکسامین و تیکلوپیدین.

- آنتی‌بیوتیک‌هایی مانند لینزولید

- مفلوکین

- داروهای اعصاب

مصرف در دوران بارداری و شیردهی:

اگر در دوران بارداری و شیردهی هستید یا قصد بارداری دارید، قبل از مصرف این دارو با پزشک یا داروساز مشورت کنید.

دوران بارداری

رده مصرف در بارداری: C

احتمال آسیب به جنین با مصرف این دارو در دوران بارداری وجود دارد.

در صورتی که پزشک فواید این دارو را برای شما بیشتر از خطرات احتمالی آن ارزیابی کرد، به مصرف این دارو ادامه دهید. مصرف سیتالوپرام در دوران بارداری (به خصوص سه ماهه آخر) سبب افزایش خطر بروز پرفشاری ریوی مداوم در نوزادان تازه به دنیا آمده می‌شود. این بیماری منجر به بروز تنفس سریع و تغییر رنگ پوست به آبی در نوزاد می‌گردد. این علائم به صورت معمول در ۲۴ ساعت اول پس از تولد نوزاد مشاهده می‌گردد.

همچنین مصرف سیتالوپرام در سه ماهه آخر بارداری ممکن است سبب بروز این علائم در نوزاد گردد: تشنج، افزایش شدید یا کاهش شدید دمای بدن، اختلال در

غذا خوردن، استفراغ، کاهش قند خون، سفت یا شل شدن عضلات، رفلکس‌های بیش از حد، ترمور، لرزش، بی‌قراری، ضعف، گریه مداوم، خواب‌آلودگی و مشکلات خواب. در صورت بروز این علائم در نوزاد، سریعاً به پزشک اطلاع رسانی نمایید. اگر سیتالوپیرام را در اواخر بارداری خود مصرف می‌کنید، ممکن است خطر خونریزی شدید واژینال در مدت کوتاهی پس از تولد افزایش یابد، به خصوص اگر سابقه اختلالات خونریزی دارید. پزشک یا ماما شما باید از مصرف سیتالوپیرام آگاه باشد تا بتوانند شما را راهنمایی کنند.

دوران شیردهی:

مقادیر کمی از داروی سیتالوپیرام در شیر ترشح می‌شود. برای مصرف سیتالوپیرام در دوران شیردهی با پزشک یا داروساز مشورت کنید. توصیه می‌شود در دوران شیردهی از این دارو استفاده نکنید.

این دارو حاوی لاکتوز است. در صورت عدم توانایی تحمل کربوهیدرات‌ها بویژه لاکتوز به پزشک خود اطلاع دهید.

رانندگی و کار با ماشین‌آلات:

این دارو ممکن است باعث خواب‌آلودگی گردد، لذا ضمن درمان از رانندگی و کار با ماشین‌آلاتی که نیاز به هوشیاری کامل دارند، خودداری نمایید.

۳. نحوه و مقدار مصرف دارو:

دارو را دقیقاً مطابق دستور پزشک خود استفاده کنید. در صورت عدم اطمینان از نحوه صحیح مصرف دارو، حتماً با پزشک و یا داروساز خود مشورت کنید.

مصرف سیتالوپیرام نیازمند نظارت دقیق و منظم پزشک در زمان شروع، طول درمان و قطع مصرف دارو است. از کاهش و یا افزایش میزان مصرف و یا طول دوره درمان بدون مشورت با پزشک خودداری نمایید.

سیتالوپیرام به صورت یک بار در روز تجویز می‌شود و مصرف آن در هر زمانی از شبانه روز مجاز است.

قرص را به طور کامل بلعیده، و از جویدن آن خودداری نمایید.

این دارو را با یک لیوان آب و همراه با غذا یا با معده خالی مصرف نمایید.

پس از شروع مصرف ممکن است تا زمان بهبود علائم بیماری چند هفته طول بکشد. مصرف سیتالوپیرام را تا زمان بهبود ادامه دهید. در صورت قطع مصرف زود هنگام این دارو، این امکان وجود دارد که علائم بیماری باز گردد.

پیشنهاد می‌گردد درمان با سیتالوپیرام، حداقل ۶ ماه پس از بهبود علائم بیماری، ادامه یابد. کاهش دوز مصرف توسط پزشک به صورت تدریجی و در طی چند هفته تا چند ماه صورت می‌پذیرد. حتی در صورت مشاهده‌ی بهبودی بیماری خود، مصرف دارو را ادامه دهید و فقط با صلاح‌دید پزشک خود، اقدام به قطع مصرف دارو کنید. در صورت قطع ناگهانی این دارو ممکن است بیماری زمینه‌ای شما برای مدت طولانی‌تری بماند و یا علائم بیماری مجدداً بازگردند.

افرادی که افسردگی راجعه دارند، از درمان ادامه‌دار، حتی برای چندین سال مصرف مداوم دارو سود می‌برند، تا از بازگشت دوره‌های جدید افسردگی پیشگیری کنند.

مقدار مصرف داروی سیتالوپیرام را هیچ‌گاه خودسرانه تغییر ندهید.

مقدار مصرف:

درمان افسردگی:

میزان مصرف معمول سیتالوپیرام، ۲۰ میلی‌گرم یک بار در روز می‌باشد. میزان مصرف می‌تواند تا حداکثر ۴۰ میلی‌گرم در روز توسط پزشک افزایش یابد.

- معمولاً از شما خواسته می‌شود که مصرف این دارو را حداقل به مدت ۶ ماه ادامه دهید.

درمان اختلالات هراس:

مقدار مصرف شروع ۱۰ میلی‌گرم یک بار در روز به مدت یک هفته قبل از افزایش به ۲۰ تا ۳۰ میلی‌گرم در روز می‌باشد. میزان مصرف می‌تواند تا حداکثر ۴۰ میلی‌گرم در روز توسط پزشک افزایش یابد.

میزان مصرف در افراد مسن بالای ۶۵ سال:

مقدار مصرف در این افراد باید به نصف مقدار مصرف پیشنهادی معمول کاهش یابد؛ مثلاً به مقدار ۱۰ تا ۲۰ میلی‌گرم در روز برسد. میزان مصرف سیتالوپیرام در افراد بالای ۶۵ سال نباید به بالای ۲۰ میلی‌گرم در روز افزایش یابد.

کودکان و نوجوانان زیر ۱۸ سال:

سیتالوپیرام به صورت معمول برای کودکان و نوجوانان نباید تجویز گردد.

افرادی که مشکلات کبدی دارند:

بیماران مبتلا به شکایات کبدی نباید بیش از ۲۰ میلی‌گرم در روز دریافت کنند.
در افراد با زمینه بیماری‌های خاص:

مقدار مصرف سی‌تالوپیرام نباید به بالاتر از ۲۰ میلی‌گرم در روز برسد.

در صورتی که سی‌تالوپیرام را بیش از مقدار توصیه شده مصرف کردید:

در صورت مصرف اتفاقی بیش از مقدار توصیه شده توسط پزشک، حتی اگر علائم مسمومیت یا بدحالی هم ایجاد نشده باشد، فوراً با مراکز اورژانس و پزشک تماس بگیرید. علائم شناخته شده‌ای از مصرف بیش از اندازه این دارو عبارتند از: ضربان قلب نامنظم، تشنج، تغییر در الگوی ضربان قلب، حالت تهوع، استفراغ، گیجی، تعریق، ناهشیاری، افزایش ضربان قلب، لرزش، تغییر فشار خون، سندرم سروتونین (تب بالا، بی‌قراری، گیجی، لرزش و یا گرفتگی ناگهانی عضلات)، بی‌قراری، سرگیجه، بزرگ شدن مردمک چشم‌ها، آبی شدن رنگ پوست و تنفس سریع.

در صورتی که یک نوبت از مصرف دارو را فراموش کردید:

اگر مصرف سی‌تالوپیرام را فراموش کرده‌اید به محض یادآوری آن دوز را استفاده کنید و اگر نزدیک به ساعت بعدی مصرف دارو است از خوردن آن خودداری کنید و برای نوبت بعدی همان مقدار معمول دارو را طبق برنامه مصرف کنید. از دو برابر کردن مقدار دارو برای جبران نوبت فراموش شده، خودداری کنید.

در صورتی که مصرف دارو را خودسرانه متوقف کرده‌اید:

قطع مصرف ناگهانی این دارو می‌تواند منجر به بروز علائمی از جمله سرگیجه، تهوع، بی‌حسی و سوزن سوزن شدن نوک انگشتان، اختلال در خواب (دیدن خواب آشفته، کابوس شبانه و مشکل در به خواب رفتن)، اضطراب، سردرد، حس ناخوشی و بیماری، تعریق، بی‌قراری، لرزش، گیجی، اسهال، اختلال در دید، افزایش ضربان قلب و ضربان قلب نامنظم.

این نشانه‌ها معمولاً شدید نیستند و طی چند روز از بین می‌روند. زمانی که دوره‌ی مصرف دارو تمام شد، پزشک طی چند هفته مقدار مصرف دارو را به تدریج کاهش می‌دهد و سپس قطع می‌کند. هرگونه سوال در زمینه‌ی مصرف سی‌تالوپیرام را با پزشک یا داروساز خود مطرح کنید.

۴. عوارض جانبی احتمالی:

هر دارو به موازات اثرات مطلوب درمانی ممکن است باعث بروز بعضی عوارض ناخواسته نیز شود؛ اگر چه همه این عوارض در یک فرد دیده نمی‌شود.

در صورت بروز یا تشدید هر یک از عوارض جانبی زیر، سریعاً با پزشک یا داروساز خود مشورت نمایید یا با اورژانس تماس بگیرید:

- بی‌قراری ناخوشایند یا آزاددهنده همراه با ناتوانی در نشستن یا ایستادن
- احساس گیجی، بی‌قراری، آشفتگی، عرق کردن، لرزیدن، لرز، تب بالا، گیجی، دیدن یا شنیدن مواردی که وجود ندارد (توهم)، تکان دادن عضلات، اسپاسم عضلانی (که ممکن است فک و زبان را نیز تحت تاثیر قرار دهد) یا تپش قلب سریع. ممکن است به سندرم سروتونین مبتلا شده باشید. این اتفاق فقط در تعداد بسیار کمی از افرادی که این دارو را مصرف می‌کنند اتفاق می‌افتد.

- تغییر در ضربان قلب

- کیودی یا خونریزی غیرعادی این مورد کمتر از ۱ نفر از هر ۱۰۰۰ نفری را که سی‌تالوپیرام مصرف می‌کنند، تحت تاثیر قرار می‌دهد.

- متوجه خون در استفراغ یا مدفوع خود می‌شوید.

- نمی‌توانید آب مصرف کنید.

- متوجه زردی یا تیره شدن رنگ پوست، چشمان و رنگ ادرار شده‌اید. این اتفاق می‌تواند نشانگر یک مشکل کبدی مانند یرقان یا هپاتیت باشد.

- علائمی مانند: لرزش، سفتی یا اسپاسم عضلانی، حرکت آهسته، تولید بزاق بیش از حد معمول یا احساس بی‌قراری. این مورد کمتر از ۱ نفر از هر ۱۰۰ نفری که سی‌تالوپیرام مصرف می‌کنند را تحت تاثیر قرار می‌دهد.

- برای اولین بار دچار حملات شدید می‌شوید یا حملاتی که در گذشته به آن مبتلا بوده‌اید بیشتر می‌شود.

- تغییرات خلقی مانند احساس شادی یا هیجان

- احساس خستگی، گیجی و انقباض در ماهیچه‌های خود می‌کنید. این موارد ممکن است نشانه‌های سطح پایین سدیم خون (هیپوناترمی) باشد.

اختلال در تنفس، ورم و التهاب پوست، زبان، لب‌ها، حلق، صورت، اختلال در بلع، کھیر، خارش شدید پوست، افزایش ضربان قلب و از حال رفتن (می‌تواند

نشانه‌ی آریتمی torsade de pointes باشد؛ علائم این الگوی نامنظم تپش قلب در نوار قلب مشخص می‌شود و باید سریعاً درمان شود).

سایر عوارض جانبی:

در صورت بروز این علائم باید فوراً جهت کاهش مقدار مصرف یا توقف مصرف با پزشک مشورت کنید:

بروز تشنج برای اولین بار یا تشدید آن، احساس سرخوشی، ذوق زدگی بیش از حد، سندرم سروتونین (با نشانه‌های تب بالا، اضطراب، بی‌قراری، گیجی، لرزش و انقباض ناگهانی عضلات)، کاهش سدیم خون (احساس خستگی، گیجی و گرفتگی عضلات). در صورت بروز افکار آسیب به خود، با پزشک خود تماس بگیرید یا به مراکز اورژانس بیمارستان مراجعه کنید.

عوارضی که معمولاً خفیف هستند یا به مرور زمان بعد از چند روز از شروع درمان از بین می‌روند:

خواب‌آلودگی، اختلال در به خواب رفتن، سردرد، تغییر در الگوی خواب، کاهش قدرت بدن (ضعف)، افزایش تعریق، خشکی دهان (این حالت احتمال بروز فساد دندان را بیشتر می‌کند، به همین دلیل باید بیشتر مراقب بهداشت دندان خود باشید)، حالت تهوع، از دست دادن اشتها، اضطراب، کاهش میل جنسی، بی‌قراری، گیجی، رویاهای غیرمعمول، کاهش سطح احساسات (بی‌تفاوت شدن)، لرزش، سوزن سوزن شدن یا بی‌حسی در دست و پا، اختلال در تمرکز، میگرن، کاهش حافظه، وز وز گوش، تپش قلب، خمیازه کشیدن، گرفتگی یا آبریزش بینی، اسهال، استفراغ، یبوست، خارش، دل درد، افزایش بزاق دهان، نفخ، خارش، درد عضلات و مفاصل، اختلال در انزال و نعوظ، نرسیدن به ارگاسم (در زنان)، خستگی، و کاهش وزن.

۵. شرایط نگهداری

- در دمای کمتر از ۳۰ درجه سانتی‌گراد نگهداری کنید.
- دارو را دور از دید و دسترس کودکان قرار دهید.
- از مصرف و نگهداری داروهای تاریخ گذشته خودداری کنید.
- دارو را در بسته‌بندی اصلی نگهداری کنید.

منابع:

1. BNF 2019-2018, 76, p. 361.
2. <https://www.medicines.org.uk/emc/files/pil.992.pdf>, Last updated on emc: 16 April 2020.

